

Vsak četnik in velja s... vred ali v Mariboru a... celoletno... 20 K. za četni letn... izven Jugoslavije 50 K.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVO V POUK IN ZABAVO

Udje „Kotol. tiskovnega društva“... dobivajo list brez posebne... ročne. — Uredništvo: Koroska...

27. številka.

Maribor, dne 7. julija 1921.

55. letnik.

Mi in ustava.

(Prve član vodstva Kmetске zveze). Znano je, da je ustava glavni, temeljni zakon, na katerega se gradijo vsi drugi. Vse politične pravice in dolžnosti, ves gospodarski razvoj in obstanek, vsa politična upravna razdelitev stoni na ustavi.

valskega Primorja in Dalmacije je bil ob volitvah in konstituanco se zaseden Madžarski in nemški naši državljanji — teh je okroglo 1 milijon — pa tudi niso smeli voliti. 3. Proti volji volilcev in proti svojemu prepričanju so glasovali za Pašičevo ustavo mohamedanci—Turki in vsak turški glas stane okroglo 50 milijonov.

samega izbranim uradništvo podrejeno in odgovorno, bi torej moralo delati po navodilih mož iz ljudstva. Tega vsega v Pašičevi ustavi ni. Drž. uradništvo bo le orožje v roki centralne vlade in državno uradništvo bo nekaj varuh ali Jerob.

Kaj sedaj?

Ustava je sprejeta; ona začasno velja, toda ob njenem rojstvu izjavljamo, da se moramo za izpremembo takoj boriti kot prava ljudska stranka. Mi se bomo posluževali v tem odločnem boju vseh najostrejših dovoljenih postavnih sredstev in zmagali bomo.

Vlado Pušenjak:

Kaka je naša sedanja davčna politika?

Kaka je sedanja davčna politika? Na kak način se obdačuje kmetjski stan?

1. Zemljiški davek.

Najstarejši davek je zemljiški davek. V Sloveniji se odmerja ta davek na podlagi zakonov z dne 24. majnika 1864 in 7. junija 1881 ter zakona o prvem pregledu zemljiškoknjižnega katastra z dne 12. julija 1896.

Zemljiški davek je nepravičen davek, ker se opira na čisti donos, ki ne obstoji ali vsaj ne v določeni višini. Ta krivica je še tembolj občutna, ako se pomisli, da se čisti donos kar za 15 let vnaprej določi.

2. Desetek in davek na dedščine.

Najhujše breme za kmeta je desetek pri prevzetju posestva in pa davek na dedščine, kateri se je za priložne proračunsko leto celo znatno zvišal.

Zaklad na otoku.

iz angleškega prevel Paulus.

(Dalje.)

Obstal sem pri odprtih vratih. Tobačni dim je polnil ves prostor, pivci so bili po večini sami mornarji in tako glasno so govorili in kričali, da me je bilo skoraj strah vstopiti.

Nekdo je prišel iz stranske sobe. Koj po prvem pogledu sem bil prepričan, da je ta človek Dolgi John in nit bi drug.

Leva noga mu je bila odrezana tesno pri boku in pod levim ramenom je tiskal tergo. Z neverjetno gibčnostjo in spretnostjo se je ta enonožni krčmar sukal in kretal po sobi in je skakal na svoji bergli med mizami in gostmi, da ga je bilo zanimivo gledati.

ko je smukal med mizami, tu je povedal prijazno besedo, tam se kaki šahi nasmejala, tam zopet dobrega znanca udaril po plečih.

Ze ko sem bral njegovo ime tam v graščakovem pismu, me je, ne vem že zakaj, obšel sum, da bi Dolgi John Silver utegnil biti tisti enonožni mornar, ki sem nanj po naročilu kapitanom moral paziti v „Admiralu.“

Zbral sem vse svojo srčnost, pogumno stopil črez prag in sel naravnost proti njemu. Naslanjal se je na berglo in govoril z nekim pivcem.

„Gospod Silver —?“ sem vprašal in mu pomolil pismo.

„Da, dragi moj, to je moje ime — kajpada? In kdo ste vi?“

Ko je pogledal v graščakovo pismo, se mi je zazdela, kot da bi se bil preplašil.

„O —!“ se je naglo premagal ter mi ponudil roko, „prav dobro! Naš novi strážnik! Me zelo veseli —!“

Krepko mi je stisnil roko. Tisti trenutek je na drugem koncu pivnice nekdo naglo vstal in stopil proti vratom. Bila so čisto blizu njega in v hipu se je izmuznil iz sobe in bil zunaj na ulici. Pa njegova naglica je vzbudila mojo pozornost, radovedno sem pogledal, komu bi se tako zelo mu dilo — in spoznal sem svojega znanca iz „Admirala“, tistega bledega, slokega človeka, ki mu je manjkalo dveh prstov na levi roki in ki je prav prišel obiskat našega kapitana.

„Hoj —!“ sem zaklical, „Držite tega! „Črni pes“ je —!“

„Kaj briga mene, kdo da je“, je vpil Silver — „ampak plačal ni nič! — Harry, he, ks, skoči za njim! Pri mi gal!“

Eden izmed pivcev je planil skozi vrata in stekel za ubežnikom.

„In če bi bil tudi admiral bogsiga-vedikko, plačati mora, kar je izpil!“ je kričal Silver. Nato je spustil mojo roko in me vprašal:

„Kdo ste rekli, da je bil? Črni — kak črni —?“

— pes“, sem dejal. „Ali vam graščak Treławney nič ni pravil o morskem roparjih? „Črni pes“ je bil eden izmed njih.“

„Tako —!“ se je začudil. „In tu v moji hiši —! Ben, skoči se ti za njim in pomagaj Harryju! — Eden izmed tistih rokomavharjev da je bil, pravite? Ali nisi ti pil z njim, Morgan? — He, stopi sem, Morgan!“

Mož, ki ga je Silver klical za Morgana, je stopil bliže. Star, sivolas mornar je bil, temnozagorelega obraza — precej neumno je gledal v svet in kepo tobaka je valjal po ustih.

„Povej mi, Morgan“, mu je rekel Dolgi John osorno, „ali si kje kdaj poprej videl tega „Črnega — črnega — psa?““

„Jaz pač ne!“ je dejal Morgan in odkimaval.

„Nisi vedel za njegovo ime?“

„Ne!“ „Pri moji bergli, to je tvoja sročna, Morgan!“ je vzklitnil krčmar resnobno. „Če bi se bral s takimi ljudmi, nikoli več bi ne smel dejati noge čez prag moje hiše, kakor gotovo tu kaj stojim, da ne! — Kaj pa ti je oz pravil?“